

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА · 0478 922 154 · frmilorad@hotmail.com
ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ · 0467 613 165 · protapetar@hotmail.com

[SvTrojica.MELBOURNE](#)

[СвТројицаБранズвик](#)

[HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](#)

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 31. ОКТОБАР 2021. № Број 113. № Година III

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

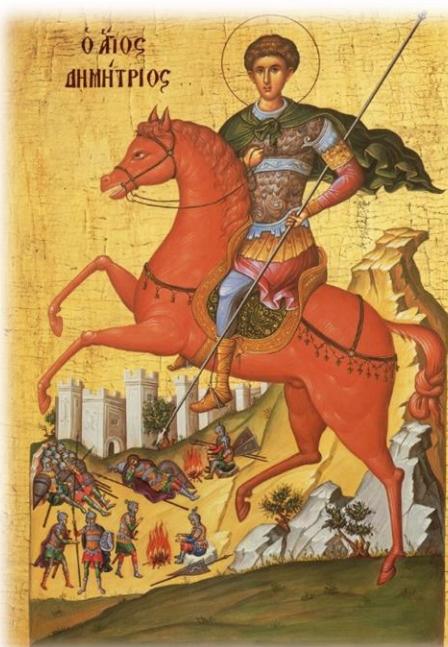
КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 31./18. ОКТОБАР СВ. ЛУКА И СВ. ПЕТАР ЦЕТИЊСКИ	НЕДЕЉА 19 ПО ДУХОВИМА ГЛАС 2. Јутрење – Јеванђеље ОСМО Вајсгрисно Јн. 20,11-18 Лит. 2Кор. 11,31-12,9; Јев. Лк.6,31-36 и Јн. 10,1-9
ЧЕТВРТАК, 4. НОВЕМБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 19ч
СУБОТА, 6. НОВЕМБАР - ЗАДУШНИЦЕ	ЛИТ. У 10ч; ОПШТИ ПАРАСТОС У 11ч; ВЕЧЕРЊЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 7. НОВЕМБАР СВЕТИ МУЧЕНИЦИ МАРКИЈАН И МАРТИРИЈЕ	ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ МИТРОВДАНА У 19ч

ЦРКВА ЈЕ ОТВОРЕНА ЗА БОГОСЛУЖЕЊА ДО НАЈВИШЕ ЗО ПРИСУТНИХ

СВЕТИ ВЕЛИКОМУЧЕНИК ДИМИТРИЈЕ

Овај славни и чудотворни светитељ роди се у граду Солуну од родитеља благородних и благочестивих. Измољен од Бога од бездетних родитеља Димитрије беше јединац син њихов, због чега би с великом пажњом однегован и васпитан. Његов отац беше војвода Солунски; па кад му отац умре, цар постави Димитрија за војводу на место оца. Поставивши га за војводу христоборни цар Максимијан нарочито му препоручи да гони и истребљује хришћане у Солуну. Но Димитрије не само не послуша цара него, напротив, јавно исповедаше и проповедаше Христа Господа у граду Солуну. Чувши то цар веома се огорчи на Димитрија, па када се једном враћаше из рата против Сармата, цар Максимијан сврати у Солун нарочито, да ствар испита. Призва, дакле, цар Димитрија војводу и испитиваше га о вери. Димитрије јавно пред царем призна да је хришћанин, и уз то још избличи царево идолопоклонство. Разјарени цар баци Димитрија у тамницу. Знајући шта га чека

Димитрије уручи све своје имање своме верном послушнику Лупу, да разда сиротињи, и оде у тамницу вeseо, што му предстојаше страдање за Христа Господа. У тамници му се јави ангел божји и рече му: „мир ти, страдалче Христов, мужај се и крепи се!“ После неколико дана посла цар војнике у тамницу да убију Димитрија. Војници нађоше светитеља Божјег на молитви, и избодоше га копљем. Тело

његово узеше хришћани потајно и сахранише чесно. Из тела страдалца Христова потече целебно миро, којим се многи болесници излечише. Ускоро над моштима би подигнута мала црква. Неки велмож Илирски Леонтије бејаше болестан од неизлечиве болести. Он притече моштима св. Димитрија с молитвом, и би потпуно исцељен. Из благодарности подиже Леонтије много већу цркву на место старе. Светитељ му се јави у два маха. Када цар Јустинијан хтеде пренети мошти светитељеве из Солуна у Цариград, искочише плавене искре од гроба и чу се глас: „станите, и не дијајте!“ И тако мошти св. Димитрија остаše заувек у Солуну. Као заштитник Солуна св. Димитрије много се пута јављао и много пута спасао Солун од велике беде. Чудесима његовим броја нема. Св. Димитрија сматрају Руси покровитељем Сибира, који је освојен и Русији присвојен 26. октобра 1581. год.

(Пролог)

СРЕЋНА СЛАВА СВИМА КОЈИ
СЛАВЕ СВ: ДИМИТРИЈА!

ЈА САМ ВРАТА; АКО КО УЋЕ КРОЗА МЕ СПАШЋЕ СЕ

Најчешће су једноставне ствари много компликовањије од усложених. Зашто је то тако? Управо због тога што ми ономе што је потпуно и кристално јасно не приступамо са много пажње. Ах, ја то знам, и сам сам то знао, те ко да је то нека мудрост итд., само су неке од наших реакција на приступ стварима, које на изглед подсећају на нешто што је свакоме јасно.

Господ Исус Христос се служи једноставним речником, једноставним примерима из наше свакодневнице како би нам ствари приближио на једноставан начин. Када Он исприча причу „о Царству небеском“ и упореди то са 5 мудрих и пет неразумних девојака, нама то остаје у сећању. Лако се памти, али нам побегну детаљи који су суштински важни. Тако и овде, када Господ каже: „Ја сам врата; ако ко кроза ме уђе спашће се“ (Јн. 10,9), шта је то што је тешко разумети. Он, Господ, Који каже: „Ја и Отац једно смо“, Кога називамо Спаситељем света и человека, најдиректније говори о томе да се кроз Њега улази у Царство небеско. Међутим, многи од нас и даље траже друга врата, другог спаситеља, друго обећање.

Ове луде свакодневно слушамо како кажу: мора да има нешто, бог је бог, вера је вера, свака вера је добра, свака вера нуди нешто добро итд. Ех, њима морамо рећи да нема нешто већ да има живи Бог. Ако верујемо у Христа онда не можемо да кажемо „свака вера је добра“, јер тиме обмањујемо и себе и друге. Ако Бога има онда је Он само један. Толико нам је бар јасно. А, ми смо у прилици, не да верујемо у смислу да нисмо сигурни, већ, ми верујемо јер знамо да постоји Бог. Наш Бог је вакрео из мртвих, победио смрт, по вакрењу разговарао више пута са апостолима, проповедао и учио, установљавао свете тајне, обећавао живот вечни. И, ако тај Бог

наш каже: „Ја сам врата; ако ко кроза ме уђе спашће се“, онда ми знамо да су управо та „Врата“ за нас пут у Небо. Зато, и данас, када се у нашим храмовима чита ово јеванђеље, али и сваки други пут, када ово казивање Господње читамо или о томе размишљамо, размишљајмо тако да за нас нема никакве дилеме, јер ово казивање долази од „Речи Божије“, Речи којом је створено све што постоји. Ово је та Реч о којој тако сликовито говори јеванђелист Јован када каже: „У Ђочешку бјеше Лојос (Ријеч) и Лојос бјеше у Боја и Лојос бјеше Бој. Све кроз њеа постаде, и без њеа ништа не постаде што је постало“ (Јн.10,1-3).

Када је горе речено овако како је речено, како то онда да многи остају нејасни у својим ставовима или слаби у својој вери? Одговор треба тражити у сталној борби поднебеских злих сила, оних које предводи Сатанаило. Ове силе нам упорно спотичу кораке нашега хода. Многи их зову вечни шаптаци, али било како да их човек зове, неопходно је разумети да се основна борба ћавола против Бога састоји или огледа у борби ћавола против човека. Тако, онога тренутка када чујете да неко каже нешто против Бога, знајте да је тај вольно или невољно у служби Сатане. Када неко почне да правда своје ставове „демократијом“ односно тзв. демократским процесом који је довео до његовог става, када је догма Цркве у питању или сама Црква – Бог, знајте да је ћаво завршио свој посао са тим човеком. Демократија је политички систем, који помаже да се држава води на начин најшире учешћа народа, ако се то тако може назвати, али овај облик функционисања није применљив на непроменљиве вредности. То значи да не можете демократски одлучивати о томе да ли је Христос Истина, да ли је Он Пут, да ли је Он Живот односно да ли је Он заиста рекао истину када

је тврдио да се кроз Њега улази у Небо.

С друге стране, када је већ реч о демократији, ми имамо на делу тзв. демократско друштво, које ни по чему не личи на себе. Демократија постоји на делу у овом свету само дотле док они који су на власти не оцене да им политички тренутак нуди могућност диктатуре. Држава Викторија, предвођена својим „стручњаком“ за све, увек брижним Премијером, постала је тоталитарна држава у којој људи имају права само у тој мери у којој им то дозволи Премијер. О борби за сре-власт људи обично не бирају сред-ства. Закон је добар само ако служи њиховим циљевима. Све се убрзано дотерује, законске форме усмеравају на то како да служе диктатору. Он пак влада у име интереса народа, за народ, за њихово добро. По њему је кршење основних људских права нормално и одобрено пошто то служи за више (његове) циљеве. Као сваком другом диктатору у прошлости, њему је важно да стигне до циља. Није ли, на крају, неко мудро рекао: „Циљ оправдава средство“. Тако, ако нам одузме мало слободе, мисли он, то је оправдано јер он то чини за наше добро.

И, сада, имајући горе речено у виду, од нас се тражи да демократским путем изгласамо право на диктатуру једном човеку, коме је јако стало до наше судбине. Ово је само једна јасна потврда овоземаљског бесмисла – метежа, у коме је тражење пута немогуће без Христа. Наравно, наш диктатор то добро зна па је, у последње време, скоро годину дана истерао Христа из Његових храмова и замолио Га да се не меша док он са својим шефовима не заврши неки важан посао.

Но, Твоја је Господе последња: „Ја сам врата; ако ко кроза ме уђе спашће се“. Амин.

Прота Милорад Лончар

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН: 31. ОКТОБАР

*Нећу умриjetи, него ју жив бити, и
казивати дјела Господња
(Пс. 117, 17)*

Ко може рећи: *нећу умриjetи*? Онај ко се држи живота Господа. Ко може поуздано тврдити: *нећу жив бити*? Онај ко види живота Господа пред собом. Енох и Илија не умреше, него бише узети у живот бесмртни. Господ их узе по милости Својој а за доказ људима живота бесмртнога. Христос Господ умре и вакрсе по сили Својој а за доказ људима вакрсења из мртвих. Апостоли и светитељи помреше, но

многи од њих јављаше се из онога света по човеколубљу своме а за доказ људима живота вечнога. Тако и они који бише узети и они који умреше

живе са вакрслим Господом Христом у царству бесмртноме. *Не ћу умриjeti, нећu жив бити* – говори је цар Давид с великим поузданошћу, мада је живео на земљи пре вакрсења Господњег и објаве општега вакрсења праведника. Још с већом поузданошћу треба сваки од нас хришћана да говори тако: *нећу умриjeti, нећu жив бити*, јер вакрсли Господ темељ је вере наше, и јер очи наше видеше и уши наше чуше више, много више, неголи очи и уши цара Давида. После крста Христовога, ђаво је постао као дим; а после вакрсења Његовог смрт је постала као магла, кроз коју се излази на сунчано поље бесмртности. Благо оном, браћо, ко се удостоји *жив бити и казивати дјела Господња!*

Господе живи, оживи нас и спаси нас. Теби слава и хвала век. Амин. *Св. владика Николај*

MANIFESTING THE KINGDOM

*BRINGING THE KINGDOM OF GOD
INTO THIS WORLD*

The Gospel demands Christians usher the Kingdom of God into this world, not by political ideology, but by the individual Christian's transformation of self. This command to usher in the Kingdom of God is not about neutrality in the face of evil, but a recognition that the Church is only the Church, when she is there for others. The Church must be immune from any possibility of turning the message of Christ into anything that diminishes focus on the Crucified One, for her glory, as the Church, is in Christ Crucified. "If you can not find Christ in the beggar at the Church door, you will not find Him in the Chalice." Saint John Chrysostom

Orthodoxy is the incarnation of beauty, while political extremism is devoid of poetry and art. Political extremism destroys beauty, while the Church embodies the very essence of beauty. The Church must never surrender to any political ideology because she must always stand on the side of the weakest and poorest of society.

When the Church aligns herself with one camp or another, she is in danger of being absorbed into worldly ideologies that obscure her beatific vision. Neither democratic, nor socialistic, nor monarchical forms of government, are needed for the Church to thrive, if she is committed to living out her biblical

vocation of pointing to Christ Jesus, the Saviour and Redeemer of the world.

The manifestation of the Kingdom of God can not be brought forth into this world by any political movement, nor by force of arms, but by the changing of the hearts of men and women everywhere. Only when Christ is manifest in His people, will the Kingdom take root, and peace and justice reign in this world. The darkness can not be overcome by any political movement, but only by the introduction of the light, the Light of Christ.

*With love in Christ,
Abbot Tryphon*

ИЗВОД ИЗ БЕСЕДЕ ПАТРИЈАРХА СРПСКОГ ПОРФИРИЈА У МАНАСТИРУ МИЛОШЕВЦУ

ПРЕОСВЕЋЕНИ Владико брате, саслујитељу и учитељу нас који смо по годинама млађи у вери, учитељу у томе како треба волети Цркву, за њу живети, како је треба водити и како јој треба служити.

Браћо и сестре, представници власти по реду и по достојанству, ја сам данас заиста благодаћу Божјом радостан јер су дивно украсени храмови у овој епископији и нема ништа лепше него служити у њима. У њима служити Свету Литургију и осетити да је Бог са нама, у Светој Литургији и да смо ми са Њим, и да не постоји то што нас може поколебати, у

вршењу добра, врлине, у ширењу љубави.

Не постоји то што нас може спречити да служимо истини и да служимо Богу. Али ма колико било дивно служити у завршеним и укращеним храмовима, колико год је то велики благослов и радост, за мене је данас много већа је радост што у овоме још недовршеном, али већ се назире биће диван и предивно украшен храм, могу да служим свету Литургију, са Вашим благословом драги Владико, са вама, браћо и сестре, са вама којима сви ми свештеници припадамо. Ја истински осећам да сам део ваше кости и део вашега тела, једно сам са вама. Радост је велика служити Богу и молити се са онима који имају чисту душу, који имају истинску, праву и једноставну веру, без примеса људског мудровања. Зато је ваша вера за све нас, одакле год долазимо у Републику Српску, велики благослов, утеша, снага коју добијамо и која нам помаже да можемо да носимо своју одговорност каква год она била. Када се сусретнемо са вама, са вашом живом, чистом и једноставном апостолском вером, сусретнемо се са оном вером на коју је позивао Господ наш онда када је ходио по води и када је позивао апостола Петра рекавши му да је могуће не само превазилазити проблеме у своме животу, не само чинити чуда, него надићи и све законе природе онда када смо привезани за Христа. Та јеванђељска прича, у којој Господ ходи по води и позива Петра да му дође у сусрет, управо то потврђује да је нама неопходна и важна једноставна чиста вера. Каже Господ Петру: *Дођи к мени.* И Петар, када је слушао без философирања, без компликовања логиком овога света, када је слушао једноставно Христову реч, ишао је по води. Оног тренутка када је почeo да размишља по науци од овога света, да анализира законе природе, да се пита како је то могуће ићи по води, то значи онога момента када се одвојио од Христа

почeo је да тоне. Ваша вера је, браћо и сестре, таква да све нас чини да се осећамо да можемо урадити, не својим моћима, него баш том чистом вером и љубављу вашом, много више него што бисмо могли као обични људи, па чак и онда када употребимо све сile и науке овога света. Да је то тачно јесте сведок и сведочанство и ова светиња која се диже. Осовица, Ступље и овај манастир на Црквии јесу светиње које су порушене пре више од триста година, порушиле су их Османлије. И ево требало је да дође време да се ви, браћо и сестре, родите, затим да имате на целу, оваквог епископа, и да све те светиње, не само обнављате, него их чините да буду истински духовни украс читавог православног света. Да буду ваше светиње, украс и шире од православља, али да нама буду чврст темељ, да буду извор снаге, да буду место окупљања и вашег унутарњег обнављања.....

Дакле, браћо и сестре, радујем се што сам данас овде у овој светињи за коју сам сигуран да ће бити не само зидови којима се поносимо и у које долазимо турички да би смо правили фотографије, селфије и слали их својим познаницима хвалећи се где смо били. Не, то ће бити место у које ћемо скромно и скрушенено, као да-нас, долазити да бисмо на коленима молили Господа да нам благодаћу својом, осветљујући наша срца, укаже на то ко смо, на тамну страну нашег бића, да бисмо је се ослобађали и одагнавали од себе. Али и да би нам Господ указао и на оно што је добро и што је истински Богу мило, да бисмо на томе радили и то умножавали да бисмо се као појединци обнављали, постајали боли, а тако су радили и наши преци, од владара па до обичног човека. Питали су Господа, помогли се Њему да оно што раде буде њима на спасење, а на изграђивање тела Цркве и народа Божјег...

(Извор: *Сајш СПЦ*)

ПОПУШТАЊЕ ДРЖАВНИХ МЕРА У ВИКТОРИЈИ

Драга браћо и сестре,

Држава је даље попустила мере у вези са доласком у храм. Имајући у виду да ми не желимо и не можемо да дискриминишимо, када су наши верници у питању, дозвољавајући једнима да могу да уђу у храм, а другима не, ми можемо легитимно да имамо на богослужењу само тридесет верника. Молимо вас стога да се у складу са овим понашамо. Чланови Црквеног одбора ће бити задужени да регулишу остајање верних на богослужењу. Ако вам неко од чланова Одбора приђе и замоли вас да уступите место некоме другоме, молимо да то прихватите хришћански. Покушајте да долазите на вечерњу службу уочи недеље или празника у 7 сати или на Акатист Пресветој Богородици, такође у 7 сати увече, четвртком вече. Такође, једни могу да долазе на јутарњу службу од 9 до 10 сати недељом и празником, а други на Литургију од 10 сати.

Ваши Свештеници

МИСЛИ СВЕТИХ ОТАЦА

- Бог је опремио человека не да буде довољан самом себи, него и многим другим људима. Због тога Павле верујуће људе назива светилом (Филип. 2,15) показујући да они треба да буду корисни и другима, јер светило, ако би светило само себи, не би било светило. Због тога каже да су гори од Јелина они који се не старају о ближњима, овако говорећи: ако ли ко о својима, а особито о домаћима не прошиља, одрекао се вере и гори је од неверника.

(*Дела свештo Јована Злашоустој,
1. књига, стр. 142.*)